

Arrest

**nr. 344 857 van 15 april 2026
in de zaak RvV X / IX**

In zake: X

**Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 13 april 2026 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de impliciete beslissing tot terugnrijving, vervat in een e-mailbericht van 10 april 2026 van een ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 april 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 april 2026.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat Z. CHIHAOUI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 6 december 2025 met een privévliegtuig aan op de luchthaven te Zaventem en diende een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De met grenscontrole belaste ambtenaar nam op 6 december 2025, na te hebben vastgesteld dat verzoeker niet beschikte over de nodige binnenkomstdocumenten, een beslissing tot terugnrijving. Deze beslissing was van rechtswege geschorst in afwachting van een beslissing inzake het ingediende verzoek om internationale bescherming.

1.3. De adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 30 januari 2026 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.4. Bij arrest nr. 340 967 van 11 februari 2026 weigerde ook de Raad verzoeker te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te staan.

1.5. Op 16 februari 2026 nam de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie een nieuwe beslissing tot teruggrijping. Verzoeker stelde een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad.

1.6. Bij arrest nr. 341 993 van 26 februari 2026 verwierp de Raad de tegen de beslissing tot teruggrijping van 16 februari 2026 gerichte vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

1.7. Op 6 maart 2026 stelde verzoeker een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en een beroep tot nietigverklaring in tegen *“de impliciete beslissing tot teruggrijping”*, die volgens hem voortvloeide uit een e-mailbericht waarin wordt meegedeeld dat op 5 maart 2026 een poging zou worden ondernomen om de beslissing tot teruggrijping van 16 februari 2026 uit te voeren, en tegen voormelde beslissing tot teruggrijping van 16 februari 2026.

1.8. Bij arrest nr. 342 685 van 10 maart 2026 verwierp de Raad de op 6 maart 2026 ingediende vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

1.9. Op 17 maart 2026 diende verzoeker een nieuw verzoek om internationale bescherming in.

1.10. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) nam op 24 maart 2026 de beslissing om verzoekers volgend verzoek om internationale bescherming als onontvankelijk af te wijzen. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad.

1.11. Bij arrest nr. 344 105 van 1 april 2026 verwierp de Raad het beroep dat verzoeker instelde tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 24 maart 2026.

1.12. Verzoeker stelde op 8 april 2026 een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in tegen *“de impliciete beslissing tot teruggrijping”*, die hij afleidde uit een e-mailbericht van 7 april 2026 waarin wordt meegedeeld dat op 8 april 2026 een poging zou worden ondernomen om de beslissing tot teruggrijping van 16 februari 2026 uit te voeren

1.13. De Marokkaanse autoriteiten weigerden op 8 april 2026 verzoeker toe te laten tot hun grondgebied, waardoor de tenuitvoerlegging van de beslissing van 16 februari 2026 mislukte.

1.14. Een ambtenaar bij de Dienst Vreemdelingenzaken deelde op 10 april 2026, via een e-mailbericht, verzoekers raadsman mee dat verzoeker nog steeds het voorwerp uitmaakt van de beslissing tot teruggrijping van 16 februari 2026 en dat een nieuwe beslissing niet aan de orde is. Deze mededeling vormt de bestreden *“impliciete beslissing”*.

1.15. Bij arrest nr. 344 731 van 13 april 2026 werd verzoekers vraag tot afstand van de vordering tot schorsing gericht tegen de *“de impliciete beslissing tot teruggrijping”*, afgeleid uit het e-mailbericht van 7 april 2026, ingewilligd.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt op dat om ontvankelijk te zijn, een beroep moet gericht zijn tegen een uitvoerbare beslissing. Als uitvoerbare beslissing dient te worden beschouwd de handeling waarbij rechtsgevolgen in het leven worden geroepen of worden belet tot stand te komen, met andere woorden waarbij wijzigingen in een bestaande rechtsregeling of rechtstoestand worden aangebracht, dan wel zodanige wijzigingen worden belet (cf. RvS 28 juni 1999, nr. 81.364; RvS 14 juli 2003, nr. 121.603). Er dient te worden vastgesteld dat de rechtstoestand van verzoeker niet wordt gewijzigd door de mededeling door een ambtenaar bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat er geen nieuwe beslissing zal worden genomen en een eerder reeds genomen beslissing, die reeds het voorwerp uitmaakte van een rechterlijke toetsing, van kracht blijft.

Verzoekers standpunt dat een poging om de beslissing tot teruggrijping van 16 februari 2026 uit te voeren niet succesvol was leidt niet, zoals hij onterecht lijkt te veronderstellen, tot het besluit dat deze beslissing geen rechtskracht meer heeft en dat een nieuwe beslissing moet worden genomen. Verzoekers verwijzing naar een arrest van de Raad, dat geen precedentswaarde heeft en dat werd geveld in een zaak waarbij de

feitelijke omstandigheden niet vergelijkbaar zijn met deze in voorliggende zaak, laat hier niet anders over denken.

Het betoog van verzoeker dat op verweerder de verplichting rust om “*ex nunc*” te verifiëren of een beslissing tot terugdrijving verenigbaar is met de bepalingen van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 – waarbij hij schijnbaar uit het oog verliest dat een deugdelijke toetsing reeds gebeurde – impliceert ook niet dat de mededeling die hem werd gedaan een uitvoerbare beslissing is waarvan de schorsing kan worden gevorderd.

Er kan slechts worden geconcludeerd dat de akte die verzoeker wenst te bestrijden geen aanvechtbare rechtshandeling bevat.

Het beroep is onontvankelijk.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien april tweeduizend zesentwintig door:

G. DE BOECK, voorzitter

M. HEIRBAUT, toegevoegd griffier

De griffier, De voorzitter,

M. HEIRBAUT

G. DE BOECK